

NOMINACE na Cenu Jiřího Ortena 2019:

Debutový román inspirovaný Japonskem *Probudím se na Šibuji*, tajuplná kniha pro děti *Prašina* a osobitá básnická sbírka *Reál*

Nová odborná porota jmenovaná Svazem českých knihkupců a nakladatelů nominovala tři pozoruhodné literární počiny: debutový román *Anny Cimy Probudím se na Šibuji*, který před nedávnem získal Magnesii Literu v kategorii objev roku, již několikrát oceněnou knihu pro děti autora *Vojtěcha Matochy s názvem Prašina*, jež získala např. Cenu učitelů za přínos k rozvoji dětského čtenářství, a básnickou sbírku *Reál* básníka *Jana Škroba*, která záměrně rozrušuje hranice mezi realitou a fikcí.

Jméno vítěze či vítězky bude slavnostně vyhlášeno 9. května v 17.00 ve Velkém sále Průmyslového paláce na knižním veletrhu Svět knihy Praha 2019.

Nominovaní autoři se, kromě *Anny Cimy*, která je až do podzimu letošního roku studijně v Japonsku, setkají na autorském čtení, které je na programu 24. dubna od 17.30 hodin v Literární kavárně Týnská, Praha 1.

Tři knihy z dvaceti dvou přihlášených titulů vybrala odborná porota ve složení: literární teoretik **Petr A. Bílek**, překladatel a básník **Ondřej Hanus**, spisovatelka a překladatelka **Pavla Horáková**, literární publicista **Josef Chuchma** a literární historik a básník **Michal Jareš**. Předsedou poroty se stal **Josef Chuchma**.

Cena je podobně jako v předchozích ročnících spojena s **finanční prémie ve výši 50 000 Kč**. Tradičními sponzory projektu jsou: MK ČR, Státní fond kultury a Magistrát hl. města Prahy. Partnerem je podruhé také České literární centrum, sekce Moravské zemské knihovny, které vítězi zajistilo **měsíční tvůrčí pobyt v Paříži**.

Medailonky nominovaných autorů (v abecedním pořadí) a jejich děl:

Anna Cima: Probudím se na Šibuji (Paseka)

Kniha je vybrána mezi nominované, neboť ji porota považuje za „komplexní román s přesahem mimo českou kotlinu, ale také s dynamickým propojením několika žánrů“.

ANOTACE: Když se sedmnáctiletá Jana dostane do vysněného Tokia, nejráději by zde zůstala navždy. Záhy se přesvědčí o tom, jak nedozírné následky může takové přání mít. Ocitne se totiž uzavřená v magickém kruhu rušné čtvrti Šibuja. Zatímco mladší podoba Jany bloudí městem, zažívá podivuhodné situace a hledá cestu domů, čtyřiatřicetiletá Jana v Praze studuje japanologii, usiluje o stipendium do Tokia a společně se starším spolužákem si láme hlavu nad překladem japonské povídky. Osud jejího autora, donedávna zapomenutého spisovatele Kawašity, bude mít na vývoj událostí větší vliv, než by kdy obě Jany čekaly...

Anna Cima se narodila v roce 1991 v Praze, vystudovala obor japonská studia na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. V současnosti žije v Japonsku, kde se zabývá studiem poválečné japonské literatury. Kromě psaní se věnuje kresbě a hudbě. Román *Probudím se na Šibuji* je její prvotina.

„*Kniha Probudím se na Šibuji je autobiografická částečně. Stejně tak jako vypravěčka románu Jana i já studuji na vysoké škole japanologii. Takže pasáže odehrávající se na univerzitní půdě jsou do určité míry inspirované mými skutečnými zážitky. Rovněž jsem hodně čerpala ze svého prvního pobytu v Japonsku před deseti lety. Jinak se ale jedná o fikci,*“ vysvětluje **Anna Cima**. A dále dodává: „*Japonská kultura našťěstí Čechům není zcela neznámá. V České republice žije mnoho milovníků Japonska, ať se již jedná o fanoušky japonské populární kultury anebo například filmu. Já jsem během psaní musela zvažovat, kolik z informací z japonské literatury je český čtenář ještě schopen pobrat tak, aby nebyl zahlcen. Zároveň jsem se snažila uvádět na pravou míru některé zažitě stereotypy a ukázat Japonsko hlubší, než jak si ho běžně představujeme.*“

Vojtěch Matocha: Prašina (Paseka)

Nominace za „nápaditý a energicky podaný příběh s tajemnou atmosférou, který dobře oslovuje dětského čtenáře, a přitom poskytuje vydatné významy i čtenáři dospělému.“

ANOTACE: Prašina je tajuplné místo, temný ostrov uprostřed zářící Prahy. Nikdo neví proč, ale na Prašině nefunguje elektřina. Lamy tu nesvítí, tramvaje nejezdí, rádio nehraje, mobil je bez signálu. A v téhle strašidelné čtvrti pátrá Jirka se svými kamarády Tondou a En po dávném tajemství, které by mohlo změnit svět. Jejich dobrodružství je o to

nebezpečnější, že při něm musejí čelit partě všeho schopných dospělých chlapů, kteří mají stejný cíl. Foglarovsky laděný a mimořádně napínavý příběh doplňují ilustrace, které čtenáře vezmou přímo do nitra Prašiny. Pro děti od 9 let.

Vojtěch Matocha se narodil v roce 1989 v Olomouci. Je absolventem Univerzity Karlovy v oboru Matematické metody informační bezpečnosti. V letech 2010 až 2013 vedl olomoucký skautský oddíl Ostnovci, jeho členem byl už od sedmi let. Živí se jako programátor a projektový manažer v oblasti dopravy. V současnosti žije v Praze, píše dětské knihy a recenze pro internetový časopis iLiteratura.cz.

*„Když jsem byl skautský vedoucí, předčítal jsem na táborech po večerech různé dobrodružné knížky, Tolkiena, Stevenson, Běhounka... Překvapilo mě, jak málo těch knih je uzpůsobených ke čtení nahlas, často obsahují dlouhé popisné pasáže a nemají jasnou jednotu místa, času a děje. A tak jsem se rozhodl, že napíšu knížku, která by se pro čtení na skautských táborech hodila. V atmosféře Prašiny jsem se nechal inspirovat Foglarovými Stínadly, ale i ilustracemi Pavla Čecha a městskou poetikou Michala Ajvaze a Miloše Urbana. Na Prašině, jak jsem si ji vysnil, mě vždycky nejvíc přitahovalo jakési to estetické chátrání, jistá zvláštní krása skrytá v rozkladu města: rozbitá okna, stromy prorůstající střechami, na zdech mapy oprýskané omítky. Zároveň je Prašina asi posledním místem v Praze, kde jsou děští hrdinové skutečně odkázáni sami na sebe, bez možnosti přivolat pomoc dospělých, což samozřejmě pomáhá v příběhu budovat napětí a pocit ohrožení. Při psaní mi nesmírně pomáhal skautský oddíl, jednak jako nekonečný zdroj inspirace, jednak jako prostředí, ve kterém jsem mohl knížku otestovat na skutečných čtenářích té správné věkové kategorie,“ říká **Vojtěch Matocha**.*

Jan Škrob: Reál (Malvern)

Kniha je vybrána mezi nominované, neboť ji porota považuje za „působivou básnickou sbírku postbeatnického gesta naleptávaného úzkostí z dnešního stavu světa.“

ANOTACE: Jan Škrob v básnické sbírce Reál záměrně rozrušuje hranice mezi realitou a fikcí, mezi světem tak, jak mu běžně rozumíme, a alternativními realitami mýtů, post-apokalyptických vizí, počítačových her. Na první pohled fantaskní, ale zároveň důvěrně známý vesmír se stává dějištěm vnitřních i vnějších konfliktů a reflexí aktuálních sociálních a politických problémů. Autor ale nepřestává hledat cestu ze tmy. Samu poezii staví do protikladu ke smrti, přes veškerou bolest a skepsi oslavuje život. Celkem třicet pět básní inspirovaných i překotnou dikcí rapperů a rapperek tvoří celek, v němž texty odkazují jeden na druhý, prolínají se, někdy si i záměrně protiřečí. Ve vrstevnatém a "post-faktickém" textu ale paradoxně vystupuje na povrch komplexní pohled na svět, ve kterém žijeme tady a teď.

Jan Škrob se narodil v roce 1988. Je básník a překladatel. Publikoval knihy Pod dlažbou (2016) a Reál (2018). V roce 2017 byl za svůj debut nominován na cenu DILIA Litera pro objev roku, v roce 2018 se stal držitelem Drážďanské ceny lyriky a získal třetí místo v soutěži Básne SK/CZ. Jeho básně vyšly v překladech do němčiny, polštiny a litevštiny. Je členem Asociace spisovatelů."

*„Jako pro básníka je pro mě důležité nezabývat se příliš poezií. Hrozí pak nebezpečí, že člověk zapomene, že život – a živý jazyk – je i jinde. Stejně důležitá je pro mě hudba, sci-fi filmy a seriály, počítačové hry a dění na sociálních sítích, filozofické a politické eseje, manifesty, komiksy, mytologie, zpravodajské relace. Autentická poezie musí udržovat kontakt s živým jazykem. Neexistuje žádný špatný nebo druhořadý živý jazyk. Se vším se dá pracovat, ve všem se dá najít inspirace,“ říká **Jan Škrob**.*